

# אמן, אמן, ראש השנה

# קדש בת של רה



## שבת נצבים

**¶ אתם נצבים היום כלכם ... (כט,ט)**

וזהו שקבץ משה כל המדרגות שבישראל קדם מותו והזהיר אותם שכלם צריכין לקיים את כל דברי התורה הזאת, כמו שכתוב: אתם נצבים היום כלכם וכו' ראשיכם וכו' ושטריכם וכו' וכו' מחטב עציך עד שאב מימך. ראה ממי התחיל ובמי סיים: שהתחיל מראשי בני ישראל, שהם בחינת הגדולים במעלה מאד מאד, והולך וחושב כל המדרגות שבעולם שכלולים באלו העשרה שחושב, עד שסיים מחטב עציך עד שאב מימך, שהם הגבועונים שנתגיירו שלא לשמה, רק מחמת אימה (כמו שאמר רבותינו ז"ל: מלמד, שבאו גבועונים בימי משה וכו'). והם מרמזים על תכלית דיוטא התחתונה, וקיבץ כלם קדם הסתלקותו ואמר, שלכלם הוא מוסר את התורה, כמו שכתוב שם: לעברך בברית ה' וכו'. וכן הזהיר שם שלכל הדורות עד הסוף הוא מוסר את התורה, כמו שכתוב: ולא אתכם לבדכם וכו' כי את אשר ישנו פה עמנו לפני ה' אלקינו ואת אשר איננו פה וכו' להורות שלכלם נמסרה לכל המדרגות שבכל הדורות עד הסוף, כי כלם יצליחו לנצח על ידי התורה, יהיה מי שיהיה, מאיזה מדרגה שהוא, כי דרך התורה הוא מגן לכל החושים בו. (הלכות שלוח הקן - הלכה ד', אות יג)

לעשות בזה היום. ומחמת זה רבים נמנעין מעבודתו יתברך ודוחין ומטעין את עצמם בכל יום ויום, שאומרים: היום קשה לי להתפלל! היום לבי אטום! היום יש לי מניעות ובלבולים אלו! וכן מזדמן לו כמעט בכל יום ויום, עד שמחמת זה רבים מזולזין בדברים העומדים ברומו של עולם, ומאי ניהו: תפלה, כמו שאמר רבותינו ז"ל, והתפלה דומה עליהם למשא, וחפצים לפטר התפלה מעליהם, וכל זה מחמת שאינם מבינים ואינם משימים אל לבם לראות היטב שבכל יום ויום הוא כך, כי כל יום בתחילתו הוא קצר ובא להאדם במצר ובצמצום גדול, והקדשה והעבודה שהוא צריך לעשות בזה היום עדין היא נעלמת במצר גדול ובקטנות גדול מאד. אבל האדם צריך בכל יום להיות גיבור כארי וכו', להתגבר להאריך ולהרחיב את היום ולילך בכל שעה מקטנות לגדלות, דהיינו להגדיל כל שעה ושעה מהיום בתוספת קדשה יתרה, שזה עיקר העבודה, מה שצריכין בכל עת לצאת ממוחין דקטנות למחין דגדלות. וזה עיקר יציאת מצרים שאנו צריכין לזכר בכל יום ויום, כי בכל יום אנו צריכין להשתדל לצאת ממצר למרחב, שזהו בחינת: "מן המצר קראתי י-ה, ענני במרחב", שזה עיקר אריכת ימיו של האדם כנ"ל. (הלכות גנבה - הלכה ג, אות י" לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, קס"א)

## ¶ ... כי קרוב אליך הדבר מאד ... (ל,ד)

אי אפשר לקבל את התורה בכל אדם ובכל זמן, דהיינו שיזכה לקיים את התורה ולהבין דרכי התורה על מכונו, שזה עיקר בחינת קבלת התורה שבכל זמן בכלליות ובפרטיות בכל אדם, וכל זה אי אפשר כי אם על ידי גיעות גדולות, שצריכין לשבר מניעות עצומות קדם שזוכה כל אחד לבחינת קבלת התורה, כמאמר רבותינו ז"ל: יגעתי ומצאתי תאמין מצאתי ולא יגעתי אל תאמין וכו', כי צריכין להיות מרצה למסר נפשו ממש ולירד לתוך הים ולתוך התהום ממש, בשביל לחפש אחר דרכי התורה הקדושה, היינו לשבר מניעות עצומות



# ראש השנה יצא ראש השנה

## מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב קי"ז)  
בי"ה, יום ב' פרשת תבוא על ראש השנה אל המקום אשר בחר ה' לעם סגלתו. לכבוד בת עיני ולבי, שהשקיע כל מחו ולבו בים החכמה של הצדיק האמת המנחם ומחזק ומעורר ומקיץ אותנו בקול ה' חוצב להבות אש, ומגלה ומאיר לנו אור הדעת לידע כי עדיין ה' עמנו ואצלנו וקרוב לנו מאד בכל מקום שהוא. שנה טובה ומברכה בחיים טובים אמתיים ונצחיים לך ולביתך.

לבי יקירי, חוס וחמל על נפשך היקרה ועל רבבות רבבות עולמות בלי שעור התלויים בנפשך, ואל תשמע לשום דחיות שבעולם שרוצים להפרידך מהקבוץ הקדוש בראש השנה, רק תחזק ידך בעזרת ה' ותעמד על רגליך בכל עז ותשליך כל כבודך וכל נפשך לגמרי, ותאחז עצמך בכל כחך בהקבוץ של הצדיק האמת כל ימי חייד, כי כל חייד תלוי בזה, ועל-ידי זה לא תמוט לעולם.

עיקר התקון הנפלא שזוכין בראש השנה הוא על-ידי שמצטרפין אל הקבוץ של הצדיק, שהוא עיקר הרועה האמתי שבו כלולים כל הרועים האמתיים שהיו בכל הדורות, שעוסק עכשו ביותר לקבץ את ישראל כרועה עדרו, והוא רחמן אמתי שמקבץ כל הנדחים והאבודים שהם הרשעים גמורים הרחוקים מאד מאד מה' יתברך, להשיבם אל הקדשה. ומאיר בלב כל אחד ואחד בכל מקום שהוא איך לשוב מכל המקומות רעים שרוצים לדחותו לשם, ומכניס בהם קיום התורה כל ימי חייהם בכל מה שיעבר עליהם, שזהו עיקר הרחמנות על ישראל.

בעתיד הקרוב יבוא עת שיתגלה ויאיר אור הצדיק האמת גם בכל הגויים והעמים ויקהלו ויתקבצו כלם אל הצדיק לשמע דבר ה', ואז כלם ידעו את ה' ויקראו כלם בשם ה'. מי שרוצה לקרב רשעים ומרחקים ביותר לה' יתברך יש עליו סכנות גדולות מאד בלי שעור, וצריך לזה כמה תחבולות בלי שעור עד שיזכה לפעל פעלתו בשלמות.

עבדו הנאמן המסור בכל לב ונפש, העומד בתפלה ותחנונים בעד שלומם וישועתו תמיד בכל עת.  
**המעתיק ישראל דב אודסר**

## ¶ ... אשר אנכי מצוך היום ... (טו,ז)

עיקר אריכת ימיו של האדם הוא מה שצריכין ליהזר להאריך ולהרחיב היום בכל יום ויום, כי כל יום ויום בתחילתו הוא קצר מאד, ובא להאדם, לכל אחד ואחד כפי בחינתו, במצר גדול, וכנראה בחוש, שבכל יום ויום בתחילתו קשה על האדם מאד מאד העבודה שהוא צריך



כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סו)

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

# עצות ותפילות

(עצות המבוארות - ראש השנה, י')

בראש השנה, צריך להתחזק מאד להתפלל בכח רב ובהתעוררות רבה. וכל אדם צריך לקשר תפלתו לצדיק האמת שהוא בעל כח שיכול להתפלל תפלה בבחינת דין, כפי שצריך להתפלל בראש השנה. ועל ידי התפלה בבחינת דין, זוכה צדיק האמת להוציא מן הסטרא אחרא את כל החיות שבלעה מקדשת ישראל. כי עקב תפלת צדיק האמת, שהוא בעל כח גדול, מִכְרַחַת הסטרא אחרא להשיב את כל התפלות, הרחמנות והדעת שבלעה מישראל [כמבאר בלקוטי מוהר"ן חלק שני - סימן ח' בתורה "תקעו תוכחה"]. ועל ידי זה מתגיירים גרים ואזי מתגדל כבוד השם יתברך, ועל ידי זה זוכים לנבואה ולאמונה אמתית, מתבטלות האמונות הכוזבות, וזוכים להאמין בחדוש העולם. הן בעבר, היינו שזוכים להאמין באמת בהשם יתברך, שהוא ברא את העולם מאין ליש ומנהיג את העולם בכלל, והן בפרט להאמין בהשגחתו הפרטית, המִסְכָּה בדרך הטבע, מחמת הנסיון והבחירה, כמבאר בכל ספרי אמת ובפרט בלקוטי הלכות, שעיקר נסיון אמונת השגחה הוא בגלל שהשגחה מִסְכָּה בדרך הטבע. הן בפרנסה, הן ברפואה וכן בשאר העניינים המִכְרַחִים לקיום האדם. גם על ידי התקונים הנזכרים למעלה, זוכים להאמין שהשם יתברך יחדש את העולם לגמרי, וינהיג את העולם בגלוי, בהשגחה פרטית, בלי שום דרך הטבע. ועל ידי זה זוכים לקול השיר והנגון שיושר לעתיד, שזה עיקר תענוג עולם הבא. כך מבאר הכל בלקוטי מוהר"ן - חלק שני, בתורה "תקעו תוכחה".

... ותזכנו לקבל ראש-השנה

בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול. וזוכה בימי ראש השנה הקדושים להמשיך עלינו קדשת התפלה בבחינת דין של הבעל כח האמתי עם כל הקדשות והתקונים הנעשים על-ידי-זה, עד שזוכה לתקון הברית בשלמות ולתקון הדעת, לתקן כל השלושה מחין שבר'אשנו שיהיו שלושה מחיצות פרוסות בפני תאוות נאוף, להגן בפנינו על-ידי הדעת והשכל האמת שלא תהיה לתאוה הזאת שום שליטה ואחיהז בנו כלל מעתה ועד עולם, רק נזכה לָנוּ אני וכל עמך ישראל להיות קדושים וטהורים באמת ולפרוש מתאוה הזאת לגמרי. וזוכה לתפלה בשלמות, ותהיה תפלתנו תמיד רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, ותשפיע עלינו רחמים, שיהיה לנו רחמנות אמתית, על עניינים הגונים ועל כל מי שצריכין לרחם עליו, כרצונך הטוב. ותעזרנו שזוכה לעשות בעלי תשובה וגרים הרבה בעולם, כרצונך הטוב.

ותזכנו ליראה שלמה באמת תמיד. ובפרט בימי ראש השנה הקדושים שהם ימי יראה, תרחם עלינו ותמשיך עלינו יראה ופחד ואימה דקדשה גדולה ועצומה, ובפרט בעת שמיעת קול שופר תזכנו שיבא בלבנו יראה גדולה, ותשפיע פחד ואימתך ויראתך עלינו ועל כל ישראל ועל כל באי עולם, וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כָּלם אִגְדָּה אחת לעשות רצונך בלבב שלם.

אבינו מלכנו, זכנו ברחמך לקבל ולהמשיך עלינו קדשת ראש השנה בתכלית השלמות בשמחה ובחזרה ובבכיה גדולה מתוך שמחה ובקדשת המחשבה ביותר ביראה גדולה. וזוכה לקיים מצוות שמיעת קול שופר בקדשה גדולה בשלמות כראוי, עם כל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצוות התלוים בה, ובאימה וביראה גדולה, כמו שכתוב: אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו. ונאמר: אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכו. בשמך יגליון כל היום ולבצדקתך ירמו. כי תפארת עֲזָמוּ אתה וברצונך תרום קרננו. כי לה' מגנו ולבקדוש ישראל מלכנו. ונאמר: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'. ונאמר: תקעו בחדש שופר בכסא ליום חנוּה. כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב.

ונוכה מסדר לפניך מלְכִיּוֹת וזכרונות ושופרות בכוונה גדולה ובשלמות גדול, עד שזוכה לרצות אותך שתביא לנו את משיח צדקנו חיש קל מהרה, ויקים מקרא שכתוב: והריחו ביראת ה'. ותמהר ותחיש לגאלנו ותבנה לנו את בית קדשנו ותפארתנו, ונשוב בגילה ורנה לארצנו, ושם נעבדך ביראה "כימי עולם וכשנים קדמוניות. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלִי", אמן ואמן (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ח').

# סיפור

(ספר ימי מוהר"ת חלק ב' - סימן ד-יז)

... והנה כל מה שעבר עלי בעניין זה אי אפשר לבאר ויכול המון יריעות לבארם כי איך אפשר לבאר בכתב אפילו המחשבות של יום אחד, מכל-שכן רבות מחשבות של שנים הרבה כאלה

והנה בתוך כך זכיתי להדפיס ספר הספורי מעשיות וכל מה שעבר עלי בעניין זה אין כאן מקומו, ואם יסכים הפנאי בעזרת השם יתברך יתבאר קצת במקום אחר גם כמה אנשים שהתחילו להתקרב לנו על ידי וגדל המחלקת שהיו עלי ועלינו על ידי זה, וכל מה שעבר עלי באלו השנים הכל צריכין לכתב לזכרון אבל אין כאן מקומו, גם בתוך כך מסרתי התפלות להעתיק ונתפשטו בין אנשי-שלומנו עד שנודע למתנגדים וגם על ידי זה גבר המחלקת

אחר כך נתעוררתי להעמיד דפוס בביתי לחזר ולהדפיס כל ספרי רבנו זכרוננו לברכה, כרצונו זכרוננו לברכה ובפרט שצריכין לתקן הרבה מה שעונו המדפיסים ב"לקוטי מוהר"ן" הראשון ושאר תקונים והנה התחלתי לחשב מחשבות בעניין זה, ועבר זמן זמנים הרבה עד אשר התחלתי לעסק בזה בשנת תקע"ט, והשם יתברך עזר לי, שקבצתי איזה סך מקציני אנשי-שלומנו עד שקניתי מכבש ואותיות באותו השנה ואז היתה שמחת החתונה של נכד רבנו זכרוננו לברכה הותיק המִפְרָסם המפלא מורנו הרב ישראל שיחיה בקהלת-קדש טשערנביל עם נכד הרב החסיד המִפְרָסם מורנו הרב מרדכי נרו יאיר משם והנה כל מה שעבר עלי בעניין הדפוס צריכין על-זה חבור גדול ואי אפשר לבארו בכתב בשום אופן, ובעזרת השם יתברך בעולם הבא ידברו מזה הרבה הרבה.

והנה רבו המחלוקות והמניעות גם אפס כסף ונתעכבה הדפוס ולא יכלתי לדפס בשנת תקע"ט הני"ל גם בכל שנת תק"פ חשבתי מחשבות הרבה להתחיל להדפיס ולא עלתה בידי ועמדו בביתי הכלים הנזכרים לעיל, שהם המכבש והאותיות ומעט ניר אבל לא יכלתי להדפיס מחמת מניעת ממון ושאר מניעות רבות ועצומות מאד והשם יתברך בחסדו חמל עלי ונתן לי לב חזק לבלי להניח את הרצון בשום אופן, ונתחזקתי הרבה ולא הניחתי את הרצון, וכנסתי בכל פעם יותר ויותר אבל אף על פי כן עבר גם כל שנת תק"פ ולא עלתה בידי להעמיד הדפוס

# שיחות

... הסיפור של הפתק אצלכם הוא קודש קודשים ואצל העולם זה סיפור, ודיבורים כאלה, שלא נתקבל לעולם, בשבעה עשר בתמוז ירד הפתק.

כשאני רואה באיזה מצב אני נמצא וגם הילדים שלי אני כבר מתבלבל ולא יודע מה זה איתי. אני זכיתי לראות את רבי ישראל קרדונר והזקנים של אנשי שלומנו ולא סתם, היה להם מסירות נפש על כל דיבור, על כל פרט. אני גרתי בטבריה ולא היה פרנסה ואני נסעתי לירושלים בשביל לשמוע איזה דיבור מרבנו. בשנת תרפ"ב קרוב לתענית שבעה עשר בתמוז הרגשתי עצמי חלש, לא חס ושלוש באופן חמור. אז הבעל דבר התגבר עלי, בבוקר ביום שבעה עשר בתמוז: אתה חלש מאד אתה צריך לאכול! אני לא שתיתי מים מחצות לילה עד אחר התפילה, ועכשיו בא אלי הבעל דבר ואמר לי: אתה צריך לאכול לפני התפילה, אתה חלש כל כך! אני שמעתי לו, לא רציתי אבל אכלתי, כמו שאוכלים חס ושלוש בדרים מזיקים, אני אכלתי אבל היה בלא ידיים ובלא רגליים. אחרי האכילה, ברכתי ברכת המזון והלכתי למקווה. יכולים להבין איך היה התפילה, ובאיזה מצב אני הייתי אחרי דבר כזה, אחרי שאני הייתי נזהר עם רבי ישראל אפילו תענית בה"ב, אני ראיתי מרבי ישראל וגם עשיתי ככה. וביום שבעה עשר בתמוז שהוא תענית חמור מארבע תעניות, נכשלתי ונפלתי באופן כזה לאכול לפני התפילה? לא רציתי לחיות ונפלתי לעצבות כזה שלא יכולתי לדבר ולהתראות לפני אנשים. אני הלכתי לשיבה ושכבתי בבית הכנסת בישיבה, כמו מות לא מדבר, ולא אוכל.

# שבת שלום ושנה טובה ומתוקה

